

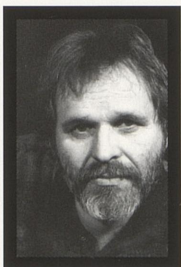
Peder Seier

Basert på Ole Edvard Rølvaags romaner

Her er biblioteket
Her er biblioteket

Det tok oss fire år å få denne forestillinga opp til premiere. Og sant å si har det vært perioder hvor jeg har tvilt sterkt på hele prosjektet. Så komplisert er det å transkribere fire store romaner om til et par drøye timer med underholdende teater. At du sitter med programmet i handa, er et bevis på at vi mener vi har klart det. Hvor bra det blir, bestemmes av deg; klarer vi å gi deg øyeblikk, situasjoner, sinnbilder som du bærer med deg videre, har vi lykket. Og det er bare det som i vår verden er å lykkes.

Hvorfor har vi ikke gitt oss? Hvorfor tøye et lite teaters ressurser så til de grader; påføre seg så enorm fallhøyde, når vi kunne sluppet unna med langt mindre? Fordi det er kunstens vesen og eneste hensikt! Fordi denne historien simpelthen må fortelles. Den må fortelles fordi ingen har beskrevet kultur-møters vanskeligheter bedre enn Dønnaforfatteren O. E. Rølvaag! Ingen har så oppriktig berettet om konsekvensene ved å tviholde på kulturell arv. Ingen har så utvetydig skildret hva som skjer når mennesker, av ymse årsaker, utelukkende byr på fundamentalisme og ikke evner å vise nyskjerrighet i møtet med andre. Og kjærlighetens håpløse kår i respektløshetens lukkede rom. Rølvaags samtidige visste at det var dette historiene handlet om. Og i framveksten av en stadig mer uttalt europeisk facisme, fungerte bøkene som mental motvekt mot ensretting og raserangering. Bøkene om Peder Seier solgte i kolossale opplag og var folkeie.

I dag er de nesten glemt her i gamlelandet, som mye annet fra mellomkrigstida. Vi klarer oss uten Olav Duun og Ole Edvard Rølvaag. I dag når vi for første gang i historien er netto mottagere av nye landsmenn.

Nordland Teater er stolt av å presentere og avduke Nord- Norges største litterære hemmelighet!

Velkommen i teatret!

Thor- Inge Gullvåg
Teatersjef

Det er mange sterke skjebner i Rølvaags romanrekke om utvandrerne fra Dønna. For noen er det kjempen, Per Hansa som er selve helten, for andre er det Berets kamp mot elementene og sin egen redsel som gjør sterkest inntrykk. Vi har valgt yngstesønnen Peder som hovedperson.

Peder er i likhet med mange i Norge i dag 2. generasjons innvandrer. Til tross for at han er født og vokser opp på prærien får han til stadighet høre at han er norsk. Foreldrene drømte om et liv i velstand mens de kjempet for å overleve. Peder må kjempe en ny kamp; kampen for å forstå den flerkulturelle tilværelsen. Kampen for å forstå sin doble identitet.

Det er knyttet håp til framtida til Peder. Han har alle muligheter. Han blir født med seiersluen, dvs med fosterhinnen over hodet, et gammelt tegn for hell og lykke, og får det fantastiske navnet Peder Seier. Han blir en mønsterelev på skolen og det spøkes til stadighet med at han kommer til å bli president. Men, selv om han har gode evner, og kaster seg ut i det nye livet med ordene: "Jeg vil bli amerikaner," lykkes han ikke likevel, for hver gang han lykkes i den amerikanske offentligheten, mislykkes han for dem hjemme.

Rølvaag lar oss med full kraft få føle kulturkonflikten Peder står i. Ung og nyforelsket gifter han seg med irske Susie. De er sikre på at de skal mestre kulturforskjellene mellom seg, men de undervurderer motkreftene i samfunnet rundt dem. Når Peder som gryende politiker står på barrikadene for ei flerkulturell framtid, samler sterke krefter i den katolske kirken seg mot ham. Slik blir dette en kamp om religion, språk og tradisjon. En Romeo og Julie fortelling der Peder Seier kjemper for å overvinne egen og andres etnosentrisme. Bare slik vil han kunne nå "Den Signede dag" som foreldrene drømte om.

Rølvaag planla en siste bok om Peder Seier men rakk ikke å skrive den før han døde. Men vi kan ha i tankene at Rølvaags paradis er flerkulturelt. Vår framtid også!

Teatersjefen burde muligens ha vist meg på dør da jeg kom trekkende med 4 tykke bøker og ville lage teater basert på Rølvaag for 4 år siden. Hvordan, og kanskje: hvorfor, velge mellom sterke historier og skjebner i et så stort romanmateriale? Skjønt er det så langt mellom bok og scene som en skulle tro i dette materialet? Rølvaags fortelling opptre i ulike nivåer av virkelighet, - i ulike former for fiksjoner. Fortellingen opptre som framtidsdrømmer, hallusinasjoner, hilder, teater, samtaler med de døde, og som religiøse og erotiske fantasier. I disse grepene fant jeg veien mellom romanene og teateret. Med mange gode hjelpere ble det mulig å gå den. Slik skapes nye forestillinger - forestillinger om framtida.

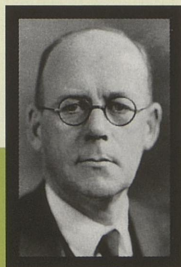
Velkommen!

Anne Meek
Regissør

DEN NORSK- AMERIKANSKE FORFATTER OG LÆRER OLE E. RØLVAAG

Rølvaag ble født på øya Dønna på Helgeland. Allerede som skolegutt på Dønna, fikk han "amerika-feber" etter å ha lest James Fenimore Coopers "Den Siste Mohikaner". Den virkelige avgjørelsen om å emigrere kom likevel senere, etter at en kraftig storm hadde ødelagt mange fiskebåter fra Dønna-regionen, og Rølvaag mistet mange nære venner. Da han var 20 år gammel, reiste han til en onkel i Sør-Dakota. Etter en periode som gårdsarbeider begynte han å studere. Han ble ansatt som lærer i norsk ved St. Olaf College i 1906 og arbeidet der til sin død i 1931. Skrev flere romaner, de viktigste er nok "I de dage" fra 1924 og "Riket grundlægges" fra 1925. Serien om de norske utvandrerne ble avsluttet med "Peder Sejer" i 1929 og "Den signede dag" i 1931. Rølvaag hadde planer om ennå et bind i serien, men gikk bort før skrivingen hadde kommet i gang.

Ole E. Rølvaag (1876-1931)

UTVANDRINGEN OG UTVANDRERNE

Det startet beskjedent i 1825 da 52 mennesker, de fleste av dem kvekere, la ut fra Stavanger med den lille sluppen "Restaurationen". De følgende årene var rolige, men da "sluppefolket" hadde grunnlagt et norsk settlement ved Fox River i Illinois ble det mer fart over utvandringen. Snittet de første 25 årene var ca. 2000. Etter 1865 kan man snakke om masseutvandring. Mot slutten av 1800-tallet var tallet oppe i 15 000 pr. år. I løpet av 100-årsperioden 1825-1925 regner man at ca. 800 000 nordmenn slo seg ned i USA.

HVEM VAR DET SOM DRO?

Frem til århundredskiftet var norske utvandrere yngre mennesker, de fleste menn. Et dominerende trekk var også familieutvandring, til dels med store barneflokker. Alle sosiale lag var representert, men underklassen var i flertall. Samlet sett ser vi at de som tilhører den laveste sosiale gruppe, nemlig husmannsklassen og tjenestefolk utgjorde en stor gruppe.

HVORFOR USA?

Religiøse motiver drev den første utvandrergruppen. Kvekerne fikk nemlig ikke utøve sin religion fritt i Norge. Senere grupper dro av sosiale og økonomiske årsaker. På grunn av den store folkeveksten i Norge måtte gårdene deles opp og det materielle grunnlaget for den enkelte familie ble dårlig. Dette førte til misnøye og Amerika fortonte seg som en ny sjanse for mange. Der kunne drømmen om en lys fremtid bli virkelighet. I USA førte "the Homestead Act" til at alle over 21 år kunne få tildelt gratis jord. I tillegg var det i Amerika stort behov for arbeidskraft, mens det i Norge var vanskelig å få seg arbeid. Lønningene var også høyere i USA enn i Norge.

LAND- BOOM

I slutten av 1870- årene og utover i 1880- årene strømmet immigrantene, svært mange av dem nordmenn, til Nord- og Syd- Dakota. Det var land-boom, og den frodige præriejorda må ha fortont seg umåtelig fristende for mellom andre kystfolket fra Helgelands skrinne øylandskap. At mange ikke maktet omstillingen fra fjell og fjord til de uendelige, flate viddene er knapt noe å undre seg over. Det var de færreste som hadde noen retrettmulighet; var man kommet til USA måtte man bli, uansett hva det kostet...

Å BYGGA BRU MELLOM TRADISJONAR

Ole Edvart Rølvaags romanserie om nordlendingar på den amerikanske prærien har plass i tre litterære tradisjonar: I den norske ettersom bøkene var skrivne på norsk og kom ut på Aschehoug, i den den norsk-amerikanske som blomstra i Midtvesten mellom ca 1870 og 1930 der Rølvaag var heilt sentral aktør og i den amerikanske fordi den engelske omsetjinga av første halvdelan fekk status som sjølve prærieskildringa. Då Rølvaag kom til Amerika som tjuetåring i 1896, vart det starten på eit spennande nytt liv som gav fiskar- og småbrukarsonen utdanning, førte han til stilling som professor i norsk ved St. Olaf College og til skjønnlitterær forfattar som fekk stor fagnad. I de dage (1924) og Riket grundlægges (1925), på engelsk Giants in the Earth, skildrar busetjinga på prærien og oppbygginga av eit nytt samfunn både materielt og kulturelt. Peder Seier (1928) og Den signede dag (1931) har fokus på andre generasjon, på den vidare utviklinga av immigrantsamfunnet og samhandlinga med det amerikanske storsamfunnet. Særleg dei to første banda vart mykje lesne i Norge i fleire tiår, den tilsvarande amerikanske utgåva vart hylla som den mest gyldige skildringa av opplevinga med å leggje under seg prærien og byggje nye samfunn og vart lesen på det som svarar til vidaregåande skule til fram mot 1960-åra.

Karakteren Peder Seier, som har gjeve namn til band tre, er med i alla fire banda, men er ein hovudperson i dei to siste bøkene. Og kanskje det i dag nettopp er framstillinga av immigrantsamfunnet og av han som andre generasjon i relasjon til mora Beret som kan påkalle størst interesse. Spørsmål om bevaring av kulturarven med språk, religiøse tradisjonar og kulturelle særtrekk eller integrasjon er høgaktuelle i dagens moderne migrasjonsverd. Her finn ein parallellar mellom Rølvaag og t.d. dagens norske forfattarar med innvandarbakgrunn som skildrar identitetssøking og identitetsforhandling i eit fleirkulturelt samfunn. Når ein indisk-norsk forfattar let sin helt med hindubakgrunn seia til kjærasten sin med muslimsk bakgrunn at "vi behøver ikke være fjær av samme fugl" når dei trassar foreldra sine og vil gifte seg, så minner det om den norsk-lutherske Peder som seier til den irsk-katolske kjærasten sin at "Du og jeg er amerikanere. Hverken med paver eller andre potentater har vi noe å gjøre" når dei trassar sine føresette. Rølvaags kultursyn slik det blir reflektert i eposet er ei fascinerande blanding av ei sterk vekt på røter og bevaring saman med openheit for det fleirkulturelle som eit immigrantsamfunn krev.

Det er naturleg å trekkje samanlikningar mellom Rølvaag og den svenske Vilhelm Moberg og hans skildring av svenske utvandarar og innvandarar i Amerika. Forskarane har ulike syn på om Moberg var direkte inspirert av Rølvaag då han skreiv sine bøker eit kvart hundreår seinare. Det er klare parallellar, t.d. har ekteparet med ulike reaksjon på prærielivet hos Moberg sine motsvar i Beret og Per Hansa frå Helgeland der kvinna er den som har heimlengt og ser seg tilbake medan mannen opplever prærien som spenning og utfordring. Men likskapen ligg nok mest i stoffet, for ulikskapen i utforminga av motivet er svært tydeleg. Mobergs perspektiv er i stor mon sosialt og historisk, det gjeld grunnane til utvandringa med ein sterk kritikk av det svenske klasse-samfunnet og med eit perspektiv der den fattige bonden frå Europa fekk realisert eit nytt liv, samstundes som det førte til undergang for indianarane. Rølvaags perspektiv er kulturelt og psykologisk, det gjeld innvandaropplevinga og individets emosjonelle og kulturelle tilhøve med nytt språk, nye skikkar og nye landskap. Mobergs større ry er også hjulpet av ei vellykka filmatisering. Kanskje det nettopp er gjennom å ta i bruk nyare medium som film og teater at ein kan formidle desse store litterære skildringane av migrantopplevinga til dagens menneske. I så måte er dramatiseringa av Rølvaags storslåtte verk om nordmenn som migrantar eit spennande tiltak som ein ønskjer velkomen.

OMKRING FÆDREARVEN

"Den bedste nordmann blir den bedste amerikaner" tordnet O.E. Rølvaag til sine landsmenn i Amerika. Med nordmann mente han norske innvandrere og deres barn - norsk-amerikanere. Med "den bedste" mente han den som hadde en dyp forståelse av og kjærlighet til verdiene de hadde fått fra Norge. Disse verdiene inkluderte både språk, religion, historie, litteratur, kunst, og folkelige eiendommeligheter. Han ville at disse egenskaper både skulle bli verdsatt og brukt til en kraftig innsats i livet i Amerika. Mest viktig var å bruke dem i barneoppdragelse og i skolene.

Rølvaag skrev for og om sitt folk, men han mente at det han skrev gjaldt alle folkegrupper, og at Amerika trengte det beste som alle hadde med seg. "Som borgere av dette landet" skrev han "skylder vi det hele vi har og er ...Ogsaa al arv og hele vort eie som vi bragte med os da vi kom." Hans pluralistiske kulturprogram oppsummerer han med ordene "Vi vil altsaa den størst mulig rigdom gjennom mangfoldighet, ikke forarmelse ved trøstesløs ensartethet."

I sine romaner viser Rølvaag hva det betyr for individet å være innvandrer i et nytt land. I den første romanen Amerikabreve skriver han om "vinning og tap ved å bytte fædrelandet for landet." Merk at det ikke bare er tap, det er ogsaa vinning! Og ikke bare økonomisk vinning, men anledning til å vokse som menneske. "La os ta frem flere av de goder du fik i byttet: der er den store utvikling du fik gjennomgaa ved at du kom til et fremmed land og fik omgaa et fremmed folk. Det er fruktbringende at faa blande tanker med fremmede. Derved tok du op nye tanker og ideer som blev til en del av dig selv uten at du rigtig visste av det. Dit syn utvidedes, og du vokste derved... Det var en tung skolegang dette, men det var en god skolegang." Men så snur han på bladet og ser på hva innvandrerene har tapt. Det største tapet er av "det inderlig aandelige samkvem med vort eget folk og vor egen nation." Han forklarer hva dette tapet betyr for folk. "Det er tungt at leve livet blandt et fremmed folk, et folk med et helt annet livssyn. Det er saart altid at maatte føle sig en fremmed blandt fremmede." Men ikke bare har innvandrerene blitt en fremmed blant fremmede, "vi blev ogsaa bort fra vor egen nation og blev fremmede for vort eget folk... Kort sagt, vi er blit rotløse." Innvandrerene kan heller ikke flytte tilbake til Norge, for de er blitt fremmede der ogsaa.

Hva om man byttet ut nordmann i det Rølvaag skrev med pakistaner eller somalier eller albaner? Hva om man byttet ut Amerika med Norge? Opplever immigrantene i dagens Norge ogsaa press til å gi opp sin identitet, sine grunnverdier, sin religion, sitt språk, sin kultur for å "passe inn" eller bli assimilert her i Norge? Og opplever de ogsaa, når de gir etter for dette presset, at det ender slik det gjorde med Peder Seier, at de ikke lenger vet hvem de er og de blir tomme og tørre og stygge, som han blir? Eller kanskje vi kan høre på Rølvaag, og hjelpe våre nye landsmenn både i USA og i Norge til å beholde og verdsette det beste de har med seg av "fædrearven", og derved vokse som mennesker og bli bedre borgere i det nye landet.

Solveig Zempel

Professor, Norwegian Department
St. Olaf College, USA

Peder Seier

Dramatisert av Anne Meek
Komponist Henning Gravrok

Peder Seier Kim Sørensen
Susie Ida E. Løken
Beret Tone Lid Gullvåg
Per Hansa/Gjermund Dahl Andreas Kolstad
Doheny/Gabriels Stein Elvestad
Store Hans Kristian Winther
Charley Gudmund Gulljord
Syvert Tønset/Pastor Williams Sven Henriksen
Miss Mahone/Nikkoline Hanna Børseth Rønningen
Sørrina Hæge Manheim
Grandma Doheny/Sofie/irlender Mariann Rostad
Ted Gilles/irlender Kristian Granheim

Dansere

Eirin Agledahl
Therese Einmo Jürgensen
Merete Myhrer

Musikere

Musikalsk leder, sopran- og tenorsax, blikkfløyte og gitar Henning Gravrok
Gitar, dobro og mandolin Håvard Bendiksen/Tomas Dahl
Bass, munnsspill og lyddesign Are Simonsen
Keyboards og fiolin Eivind Valnes

Basert på Ole Edvard Rølvaags romaner

Regissør Anne Meek

Koreograf Solveig Leinan- Hermo

Scenograf/kostymedesigner Hilde Hauan Johnsen

Dramaturg Siri Senje

Lysdesigner Nils Chr. Hansen

Kostymemaker Kari Britt Nilsen

Rekvisitør Sissel Agathe Heien

Lysteknikere Øyvind Furuhatt og Yasin Gyltepe

Lyddesigner Ronny Klausen

Lydproduksjon Kristian Granheim

Lydtekniker Jørgen Straumfors

Scenemester/smed Halgeir Sandvær

Scenetekniker Frode Fridtjofsen og Mariann Rostad

Snekkere Harry Sørensen og Magne Jøsevold

Projeksjonsmotiv Grethe Sørensen og Hilde Hauan Johnsen

Scenografi- og kostyme ass Anne Grethe Tveit og Sara Kristina Amuson

Inspisient/produsent Wenche Bakken

Inspisient på turné Per Dietrichson

Turnéplanlegger Isabella Flått

Markedskonsulent Kari-Anne Angell

Markeds- og informasjonsleder Guro Store

Produksjonssjef Per Rasmussen

Norgespremiere Hovedscenen, Nordland Teater, 8. februar 2006

Nordland Teater takker Ole E. Rølvaags slektinger i USA, Aschehoug Forlag for utvist smidighet, Høgskolen i Nesna og Zikk- Zaks.

Forestillingen varer i 3 timer inklusive pause.

Fotografering, filming og lydopptak i salongen er ikke tillatt.

I samarbeid med Stellaris DansTeater

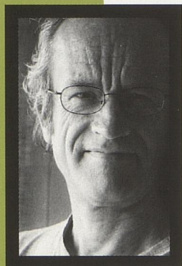

ANNE MEEK

Anne Meek er sceneinstruktør. Hun har blant annet studert ved St. Olaf College i USA. Meek er 1.lektor i drama, og faglig leder for studienheten Teaterproduksjon ved Høgskolen i Nesna. Hun har satt opp en rekke forestillinger deriblant "Peter Pan" på Hålogaland Teater og "Den lille prinsen" ved Den Nationale Scene i Bergen. Hun har tidligere satt opp "Momo eller kampen om tiden" og "Petter Dass" ved Nordland Teater.

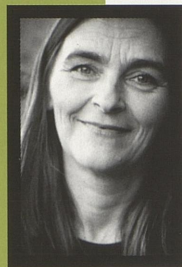
HENNING GRAVROK

Henning Gravrok er komponist, arrangør, sopran- og tenorsaksofonist, han har komponert musikk til film, dukketeater, radio og teater. Han har også en lang rekke bestillingsverk bak seg blant annet til Ilios-festivalen, Festspillene i Nord-Norge, og Nattjazzen i Bergen. Med Henning Gravrok Band har han gitt ut platene "Hyss" og "Ord" med musikk til Rolf Jacobsens dikt. Han har i de senere årene vært opptatt av nordnorske folketoner og vært involvert i flere plateprosjekt, deriblant med Bodø Domkor som både komponist, arrangør og musiker. Henning har bl.a. mottatt Stubøprisen.

SOLVEIG LEINAN-HERMO

er dansekunstner innen utøvelse, koreografi og pedagogikk, og teatersjef. Hun har siden 1975 produsert egne forestillinger. Dette har vært i egen regi, ved Stellaris DansTeater eller i samarbeid med andre. Solveig la grunnlaget for en profesjonell danseaktivitet i Nord-Norge og med hovedvirke i Barentsregionen da hun opprettet Stellaris DansTeater i 1980 med base i Hammerfest. Fra 2005 har denne virksomheten undertittel landsdelscene i Nord-Norge. Solveig har vært Festspillkunstner ved Festspillene i Nord-Norge og har mottatt en rekke priser.

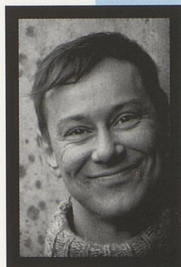

HILDE HAUAN JOHNSEN

Hilde Hauan Johnsen er scenograf og billedkunstner. Hilde har jobbet i en årrekke med fjernsyn, teater og dans med ansvar for både scenografi og kostyme. Hun er for tiden professor ved Kunsthøgskolen i Bergen. Hun har tidligere hatt scenografi til "Momo eller kampen om tiden" ved Nordland Teater.

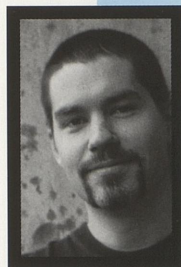
STEIN ELVESTAD

Stein Elvestad har bred erfaring fra teater, tv og film både som skuespiller, manusforfatter, regissør og scenograf. Stein står bak manus for spillefilmen *Svidd neger* der han også var ansvarlig for scenografi. Han vant Tromsøprisen for beste teaterforestilling i 2000 med "En Gal Manns dagbok". Ved Nordland Teater har Stein blant annet spilt tittelrollen "Dracula" og Mercutio i "Romeo og Julie". Han har også medvirket i "Fødselsdagsselskapet", "Kongssønnen og husmannssønnen" og "Rocky". Stein vant dessuten Tromsøpalmen for beste under TIFF 2006.

KRISTIAN GRANHEIM

Kristian har gått tre år på musikk, dans og dramalinjen ved Mjølan videregående skole. Han har spilt i flere stykker i regi av Erik Smith-Meyer. Ved Nordland Teater har vi sett han som Davids i "Sleepy Head" og Veder i "Brødrene Løvehjerte". Han har også medvirket i UngeNordland-forestillingen "Svartbakk". Kristian er også utdannet innen lyd- og musikkproduksjon. Han er musiker, låtskriver og sanger, og spiller for tiden i bandet Mayor Gordon.

GUDMUND GULLJORD

Gudmund Gulljord oppvokst i Bogen i Ofoten. Han har jobbet for Hålogaland Teater og Totalteatret, og var en av de drivende kreftene i det legendariske kulturensemblet Rødbrusteatret. Han har vært med i flere filmer, blant annet kortfilmen "Norge på tvers" som han også skrev manus til. Gudmund har vært ved Nordland Teater siden 2001 og har blant annet spilt Jonathan i "Brødrene Løvehjerte", Stanley i "Fødselsdagsselskapet" og Tiny i "De allierte".

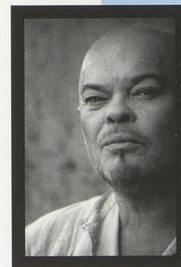
STONE LID GULLVÅG

Tone Lid Gullvåg er utdannet ved Statens Teaterhøgskole, og har jobbet ved Riksteatret og Hålogaland Teater. I løpet av ni år som skuespiller ved Hålogaland Teater spilte hun blant annet Solveig i "Peer Gynt" og Ellinor i "Dikt og forbainna løgn" der hun sang "Ellinors vise". Tone utdannet seg til lærer, har jobbet som drama-lærer ved Høgskolen i Nesna, og ved Musikk, dans og dramalinja ved Mjølan videregående skole. Der har hun blant annet satt opp omkring 60 teaterforestillinger. Tone medvirket i Nordland Teaters åpningsforestilling som Fru Capulet i "Romeo og Julie".

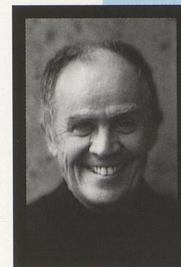
SVEN HENRIKSEN

Har jobbet med teater i 35 år som skuespiller, dramatiker og maskør. Han har blant annet spilt MacDuff i "Macbeth" ved Ice Globe Theatre i Jukkasjärvi, Molvig i "Vildanden" på Agder Teater. På Nordland Teater har han spilt Lorenzo i "Romeo og Julie" og vært med på Cohen-konserten. Sven har seks helaftens skuespill bak seg som dramatiker, det siste; "Emma", ble en stor suksess da det ble spilt i Steinbruddet Fjæreheia ved Agder Teater sommeren 2005.

ANDREAS KOLSTAD

Har sin utdannelse fra Statens Teaterhøgskole. Andreas har jobbet på Det Norske Teatret, Den Nationale Scene, i TV og i Radioteateret. Har hatt en rekke oppgaver ved Nordland Teater, blant annet Tom i "Glassmenasjeriet", Bernhard i "Pyjamas for 6", Helmer i "Et dukkehjem", "Det er fra politiet", "Cabaret", som kordirigert Johannes i "Til Helgeland - en reise med Petter Dass", Nikolai i "Benoni og Rosa" og Giovanni i "Vi betal ikkje!".

IDA E LØKEN

Ida Løken er utdannet skuespiller ved Teaterhøgskolan i Helsingfors og HB Studio i New York. Hun har jobbet ved Wasa Teater i Finland, Brageteatret i Drammen, og er medlem i teatergruppen Subfrau. Ved Nordland Teater har Ida spilt Turid i "Camping", Romeo i "Romeo og Julie", Lucy og Mina i "Dracula" og medvirket på Cohen-konserten. Ida spilte dessuten i kortfilmen "Credo" som vant Tromsøpalmen for beste film fra nord under TIFF 2006.

HÆGE MANHEIM

Hæge Manheim har vært tilknyttet Riksteatret, Teater Ibsen, Sogn og Fjordane Teater, Radioteatret og Det Dær Teatret. Hun har gjort en rekke roller ved Nordland Teater blant annet Nille i "Jeppe på bjerget", Antonia i "Vi betal ikkje!", Mor Åse i "Peer Gynt", Bramaputra i "Benoni og Rosa", Nasse Nøff i "Ole Brumm" og Jum- Jum i "Mio, min Mio". Hun medvirket også i "Åpningsforestillingen". Sommeren 2005 spilte hun i sitt eget prosjekt "Presten Landstad og jomfru Crøger" sammen med Bjørn Sundqvist.

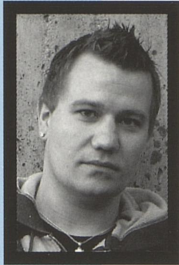
MARIANN ROSTAD

Mariann Rostad har gått Musikk, dans og dramalinjen ved Mjølan Videregående Skole. Hun er praktikant ved Nordland Teater med hovedvekt på scenografi, kostymer og rekvisitter, men har også medvirket på scenen. Mariann kommer til å forlate oss for å ta teaterutdanning til høsten.

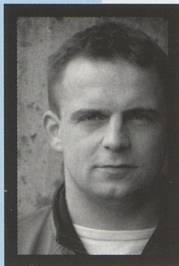
HANNA BØRSETH RØNNINGEN

Hanna Børseth Rønningen gikk ut fra Statens Teaterhøgskole i 2004. Hun har spilt Marianne i "Tartuffe" av Molière på Riksteatret og i musikkspillet "Fruen på Losby" i Lørenskog. På Nordland Teater har Hanna spilt ammen i "Romeo og Julie", medvirket i åpningsforestillingen og vært med på Cohen-konserten.

KIM SØRENSEN

Kim Sørensen er fra Sandnessjøen, og gikk ut fra Statens Teaterhøgskole i 2001. Han har blant annet spilt Mikael i "Festen" på Den Nationale Scene, Orestes i "Orestien" på Det Norske Teatret, Pentheus i "Bakkantinnene" på Nationaltheatret og Biff i "En Handelsreisendes død" på Oslo Nye Teater. Kim har også vært med i flere TV-produksjoner og spillefilmer, blant annet i NRK-serien "Ved kongens bord". Peder Seier er hans første jobb ved Nordland Teater.

KRISTIAN WINTHER

Kristian Winther er fra Straumen i Sørfold. Kristian har sin utdannelse fra Akademi for Figurteater i Fredrikstad og har i ettertid jobbet med musikk, teater og TV. Ved Nordland Teater har han spilt blant annet Ray i "De Allierte" og McCann i "Fødselsdagsselskapet". Han har også medvirket i Brødrene Løvehjerte og Fyrtøyet.

EIRIN AGLEDAHL

Er utdannet ved pedagoglinjen på Statens Balletthøgskole, og har lang erfaring som danser og pedagog. Hun har medvirket i flere produksjoner ved Stellaris DansTeater i Hammerfest, blant annet i "Dunongen og tempusegget" som turnerte i Nordland i fjor høst.

THERESE EINMO JÜRGENSEN

Gikk ut fra Statens Balletthøgskoles danselinje i 2000. Hun har blant annet jobbet ved Stellaris DansTeater, Ice Globe Theater og Nord-Trøndelag Teater. Tidligere har Therese medvirket i "Existens/Jielie"- en UngeNordland- forestilling, "Aernien Bijre", "Vaajesh Gaaltije/Eventyrkilden", alle samarbeidsproduksjoner mellom Årjelh-saemien Teatere/ Sydsamisk Teater og Nordland Teater.

MERETE MYHRER

Merete Myhrer har sin utdanning fra pedagoglinjen ved Statens Balletthøgskole, og har allsidig bakgrunn som danser og pedagog. Hun har medvirket i en rekke produksjoner ved Stellaris DansTeater i Hammerfest, blant annet i "Dunongen og tempusegget" som turnerte i Nordland i fjor høst.

HÅVAR BENBIKSEN

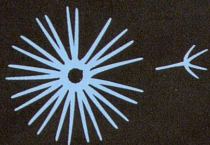
Er til daglig frilansmusiker, og har samarbeidet med bl.a. Bjørn Eidsvåg, 3xBremnes, Anita Skorgan, Prima Vera, og Alf Cranner. Samarbeider nært med folkemusikeren Susanne Lundeng, og er sentral i videreutviklingen av hennes musikk. Har jobbet mye i studio-sammenheng, og har skrevet musikk til reklamefilmer. Har tidligere vært med på flere produksjoner ved Nordland Teater.

ARE SIMONSEN

Er utdannet adjunkt med musikk og media som hovedfag. Han har siden 1989 jobbet som tekniker og studioprodusent i Hønsehuset Lydstudio as i Bodø med artister som Halvdan Sivertsen, Terje Nilsen, Ola Bremnes og Henning Gravrok Band. Are har gitt ut tre plater med eget låtmateriale og skriver musikk til teater og film.

EIVIND VALNES

Har klassisk utdanning fra Nordnorsk Musikkonservatorium i Tromsø med piano som hovedinstrument. Eivind har jobbet som distriktsmusiker, og har holdt på med ulike sjangere, spesielt jazz og rytmisk musikk. Han har jobbet mye med Marit Sandvik Band, Ragnar Olsen, Musikk i Troms og er aktiv i ulike nord- norsk jazz-grupper. Har også bakgrunn fra folkemusikkmiljøet.

Depotbiblioteket

06sd 14 819

TURNÉROUTE:

MO I RANA 8. - 11. FEB

MOSJØEN 21. FEB

BRØNNØYSUND 22. FEB

SANDNESSJØEN 23. FEB

HERØY 24. FEB

NESNA 27. FEB

ROGNAN 28. FEB

BODØ 1. MARS

STRAUMEN 2. MARS

LEKNES 5. MARS

SVOLVÆR 6. MARS

STOKMARKNES 7. MARS

ANDENES 8. MARS

BØ 9. MARS

MYRE 10. MARS

LØDINGEN 12. MARS

HARSTAD 13. MARS

TROMSØ 14. MARS

NARVIK 16. MARS

Utgitt av Nordland Teater

Ansvarlig redaktør Thor- Inge Gullvåg

Redaksjon Per Dietrichson, Hilde Hauan Johnsen, Anne Meek, Thor- Inge Gullvåg og Guro Store (red).

Foto Malin Arnesson

Portrettfoto Ketil Born, Leif Karstensen, Malin Arnesson og Helge Grønmo

Grafisk form www.visuelldesign.no

Trykk Rosenborg grafisk kommunikasjon

Opplag 3 000

